

Ar trīspadsmito un pēdējo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi tiesiskās drošības principu, jo tā ir izvairījusies no debatēm par pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka nav piemērojama Regula Nr. 1605/2002 ⁽²⁾, uz kuras ir balstīts OLAF un Komisijas lēmums, kaut gan attiecīgo faktu laikā spēkā bija 1977. gada 21. decembra finanšu regula ⁽³⁾. Turklāt CPEM lūdz, lai saskaņā ar Tiesas Reglamenta 47. panta 1. punkta 2. un 3. daļu tiktu pārbaudīti fakti, uzklusot lieciniekus.

- (1) Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4255/88 par tiesību normām, ar kurām tiek piemērota Regula (EEK) Nr. 2052/88 saistībā ar Eiropas Sociālo Fondu (OV L 374, 21. lpp.).
- (2) Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).
- (3) 1977. gada 21. decembra Finanšu regula, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 356, 1. lpp.), tādā versijā, kas izriet no Padomes 1998. gada 17. decembra Regulas (EK, EOTK, Euratom) Nr. 2779/98, ar ko tiem grozīta 1977. gada 21. decembra Finanšu regula (OV L 347, 3. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Fóvárosi Ítéltábla (Ungārija) 2009. gada 7. septembra rīkojumu — Dr. Donat Cornelius Ebert/Budapesti Ūgyvédi Kamara

(Lieta C-359/09)

(2009/C 312/20)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fóvárosi Ítéltábla

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Dr. Donat Cornelius Ebert

Atbildētājs: Budapesti Ūgyvédi Kamara

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvu 89/48/EEK ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/5/EK ⁽²⁾ var interpretēt tādējādi, ka Vācijas valstspiederīgajam apelācijas sūdzības iesniedzējam, kurš ir nokārtojies eksāmenu advokāta profesijas praktizēšanai Vācijā, kur viņš ir advokātu kolēģijas biedrs, un kuram ir atļauja uzturēties un kurš strādā Ungārijā, ir tiesības tiesvedībās un administratīvos procesos papildus vācu valodas apzīmējumam "Rechtsanwalt" (advokāts) un ungāru valodas apzīmējumam "európai közösségi jogász" (Eiropas Kopienu jurists) izmantot uzņemošajā valstī (Ungārija) par oficiālu atzīto nosaukumu "ügyvéd" (advokāts), lai

arī viņš nav nedz uzņemts advokātu kolēģijā Ungārijā, nedz saņēmis kādu atļauju?

- 2) Vai Direktīva 98/5/EK papildina Direktīvu 89/4[8]/EEK tādējādi, ka Direktīva 98/5/EK par advokāta profesijas praktizēšanu ir *lex specialis* attiecībā uz advokāta prakses jomu, savukārt Direktīvā 89/4[8]/EEK vispārīgi tiek regulēta vienīgi augstākās izglītības diplomu atzīšana?

⁽¹⁾ Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību (OV L 19, 16. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīva 98/5/EK par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija (OV L 77, 36. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par 2009. gada 29. jūnija spriedumu lietā T-94/05 Athinaiki Techniki AE/Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 11. septembrī iesniedzis Athinaiki Techniki AE

(Lieta C-362/09 P)

(2009/C 312/21)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Athinaiki Techniki AE (pārstāvis — S. A. Pappas, advokāts)

Citi lietas dalībnieki: Eiropas Kopienu Komisija, Athens Resort Casino AE Symmetochon

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus,
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs savas apelācijas pamatojumam izvirza četrus pamatus.

Saskaņā ar pirmo pamatu Pirmās instances tiesa esot nepareizi interpretējusi agrāko Tiesas judikatūru attiecībā uz administratīva akta atsaukšanas likumības nosacījumiem. Proti, lai atsaukšana būtu spēkā, ir jākonstatē akta nelikumība un tā atsaukšana ir jāveic saprātīgā termiņā. Tomēr šajā gadījumā Komisija esot atsaukusi aktu vairāk nekā četrus gadus pēc tā pieņemšanas, nesniedzot nekādu pamatojumu.